

Josiens kinderwerk in Zuid-Afrika

Juni - Juli - Augustus 2022

met mijn
Afrikaanse
kinderen

Lieve vrienden en familie,
het is hier koud en hoewel het het droge seizoen is, regent het al een paar dagen. We zijn dankbaar want zo wordt de maatregel waarbij we in de rij moeten staan voor water weer een beetje uitgesteld. Op verschillende plekken in de stad zijn er 'taps' aangelegd waar de mensen hun water kunnen halen. Ik kan het me niet zo goed voorstellen. Het lijkt me zo'n rare verandering. Hoe zou dat gaan? Wassen in de zee? Voor ons een enorme last. Maar voor de kinderen in de sloppenwijken verandert er niet zoveel. Zij zijn al gewend aan het tappen van water op centrale punten en hebben geen douche. We zijn eigenlijk zo verwend. Terwijl het zo regent denk ik ook vaak aan de kinderen. Hoe gaan ze hiermee om? Waarschijnlijk liggen ze de hele dag in bed. Wat kun je anders ook doen? En dan als het droog is alles weer repareren. Eind juni ben ik weer begonnen met werken. Ik geef nu zelf les aan de Afrikaanse kinderen. Daarnaast ben ik ook weer bezig met administratie en papierwerk voor het aanmelden bij speciale scholen. Ik ben aan het netwerken met andere organisaties en het onderwijsdepartement met het doel om een eigen school te beginnen voor praktisch onderwijs.

Het lesgeven op Coega Primary School (foto 3, 4 en 5)

We hebben centra in 3 sloppenwijken in Port Elizabeth: Walmer, Wells Estate en New Brighton. Ik ben begonnen met lesgeven in Wells Estate, het enige center met Afrikaans sprekende kinderen. Het was best wel een gedoe om geregeld te krijgen maar ik heb het voor elkaar. Ik mag de helft van de Afrikaanse lessen overnemen voor de One Life kinderen en heb een klas gekregen. Ik heb maar een paar kinderen tegelijkertijd en dat is precies wat ze nodig hebben. Intensief een-op-een onderwijs. We doen oefeningen voor de grove en fijne motoriek, audiblocks, luisteroefeningen, en klanken. Het is een uitdaging. Een van de kleinere kinderen, een jongen uit groep 3, kent alle klanken, terwijl de oudere kinderen veel meer in de war zijn. Ik denk dat het ook komt door de mix met Xhosa en Engelse klanken. Ze hebben geen van allen de tijd gekregen die nodig was om hun eigen taal eerst goed te leren beheersen.

We hebben afgesproken dat ik ook alle One Life Afrikaanse middelbare school kinderen in de sloppenwijk overneem. Dat betekent dat ik nu verantwoordelijk ben voor 27 kinderen en ervoor moet zorgen dat ze voedselpakketten krijgen waar nodig en dat de kinderen er goed verzorgd uitzien. Ik houd in de gaten wie er nieuwe schoonschoenen nodig heeft, wie er geld nodig heeft voor vervoer naar school, en ik doe de huis- en schoolbezoeken. Samen met mijn collega, die zich nu meer op de Xhosa-kinderen gaat richten, organiseren we binnenkort een oudervergadering. Er moet een hoop aangekaart worden. De kinderen gaan regelmatig niet naar school. Ouders moeten meedenken waar hun kinderen naar school moeten na de basisschool (**Foto 1**: Rochelle zit op een praktische middelbare school. Het gaat heel goed met haar. Ze doet daar naaldwerk). Er is een groot tekort aan praktisch

onderwijs. Afrikaanse kinderen komen terecht in Xhosa scholen (er zijn geen Afrikaanse scholen in de buurt) en falen, stoppen met school en zitten thuis. Zo gaat het nu met onze kinderen. Ik probeer ze in een skills center te krijgen, maar daarvoor moeten ze tenminste 18 jaar zijn, en wel kunnen lezen, en daar gaat het al mis.

Netwerken

Ik ben op bezoek geweest bij een school in Jeffreys Bay: Global Leadership Academy. We hebben gepraat over het starten van een school. Een dame daar heeft een grote passie voor leesonderwijs en ik heb bij haar een training gevolgd. Door het bezoek aan deze school ben ik ook in contact gekomen met Johan Vos, die voor Victory4All werkt. Zij krijgen hun donaties uit Nederland. We hebben elkaar ontmoet in het winkelcentrum in Port Elizabeth waarna ik uitgenodigd ben om bij zijn skills center en school te komen kijken in Humansdorp. Ik ben daar een paar weken geleden geweest (**foto 2: op de school**) en heb met de directrice van de school een tijd gepraat over haar rol als directrice, het lesmateriaal, frustraties, en dromen voor de toekomst. We baden samen en ze heeft me wat toetsmateriaal ideeën meegegeven (foto hiernaast: omdat ik daar toch was heb ik ook Samantha opgezocht (nog van Maranatha kinderkuis). Zij woont ook in Humansdorp in de sloppenwijk daar). In een gesprek met dr. Swartz (foto hiernaast) van het onderwijs departement heeft hij ook aangegeven zich in te willen zetten om mij te helpen een school te starten in Wells Estate. We zullen regelmatig bij elkaar komen om het proces en de planning te bespreken. Daarnaast heb ik een aantal mensen om mij heen (een ergotherapeut, leerkracht en counselor) die ook een passie hebben om een echt verschil te maken in het leven van de kinderen in de sloppenwijken. We denken dat we zoveel meer zouden kunnen doen met een eigen school. Mijn baas heeft gezegd: schrijf een plan. Aan het eind van dit jaar hoop ik wat op papier te hebben dat ik kan presenteren aan de One Life sponsors. En tot die tijd ga ik door met netwerken en ideeën opdoen.

New Brighton

In een van onze centra is de dame die het leidt erg ziek geworden. Ik ben een paar keer bij haar op bezoek geweest. In een staatsziekenhuis krijg je maar weinig. Je krijgt een bed en eten, maar moet je eigen dekens meenemen. Alles wat je meeneemt kan makkelijk worden gestolen, dus het wordt aangeraden je telefoon thuis te laten. We denken dat ze op sterven ligt maar de dokters kunnen maar weinig zeggen omdat we geen familie zijn. De familie die ze heeft is er maar weinig. Gelukkig zijn de zusters daar ontzettend lief.

Ik heb Mandisa (nog van het Maranatha kinderkuis) benaderd. Zij woont in New Brighton en is op zoek naar een baan. Volgend jaar gaat ze onderwijs studeren dus tot dan heeft ze de tijd. Ik hoop dat zij kan invallen en met de kinderen daar kan werken. Dat staat dan ook weer mooi op haar cv. Tegen de tijd dat we een One Life school hebben zou het zo geweldig zijn om haar te kunnen inhuren als een van de leerkrachten. Wie weet.

Dank- en bidpunten

- * Elke dag is Lukas van half 8 tot 4 bij de oppas. Ze klikken goed samen. We zijn dankbaar dat het allemaal zo soepel gaat. Hij ontwikkelt zo goed en we zijn zo trots op hem! Hij is al bijna 6 maanden oud en we zien ernaar uit hem vast voedsel te geven.
- * Tiaan heeft een aantal huizen verkocht. Daar zijn we dankbaar voor. En we bidden gelijk ook weer voor nieuwe verkopen.
- * Mijn collega Nondjebo (dat betekent 'Treasure') is erg ziek. Ze bidt dat ze mag blijven leven. Wij bidden ook voor haar.
- * Bidden jullie mee voor de school in Wells Estate? Bid voor Gods leiding en duidelijkheid over wie te benaderen, welke stappen nu al te nemen, waar nog mee te wachten, hulp bij het schrijven van helder plan.

Liefs van Tiaan, Josien en Lukas

BLIJF OP DE HOOGTE & ONDERSTEUN

Wilt u de nieuwsbrief ontvangen? Stuur dan een mailtje naar: nieuwsjosien@hotmail.com

Enmalige of periodieke giften kunnen worden overgemaakt naar Stichting Nehemia in Ommen o.v.v. 'Project Children's Home Afrika'.

S.N.S.: NL66 SNSB 0931 7011 39 (BIC: SNSBNL2A)

ING: NL48 INGB 0003 3992 00 (BIC: INGBNL2A)